

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.514 van 4 oktober 2018
in de zaak A. 219.186/VII-39.666.**

In zake :
1. Wim DELVOYE
2. de NV DELVOYE ART
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gwijde Vermeire
kantoor houdend te 9000 Gent
Voskenslaan 301
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de NV ENECO WIND BELGIUM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frank Vanden Berghe en Arne Devriese
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 15
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 mei 2016, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 25 februari 2016 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 13 augustus 2015, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Eneco Wind Belgium voor het exploiteren van een windmolenpark, gelegen aan de Geerbosstraat te

‡AEKSJAADA-BDEJDJT‡

Melle, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd mits toevoeging van een bijzondere voorwaarde.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 11 juli 2016. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 juni 2018.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gwijde Vermeire, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Ruth Van Ooteghem, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Arne Devriese, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De NV Eneco Wind Belgium dient bij de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen (hierna: deputatie) een milieuvergunningaanvraag in voor het exploiteren van twee windturbines (max. 3,5 MW/WT), bijhorende transformatoren (max. 4000 kVA/WT) en bronbemaling (10 m³/u) op de kadastrale percelen te Melle, afd. 1, Sie D, nrs 676A, 677A, 678A en 522A.

In het aanvraagdossier vermeldt de aanvrager (rubriek D3, p.6): “tegelijkertijd met deze aanvraag wordt door EDF Luminus NV een aanvraag ingediend voor een windturbine (3,5 MW) ten oosten van de windturbines opgenomen in dit dossier. Aangezien de 3 windturbines als 1 windpark kunnen beschouwd worden, werken Eneco Wind Belgium en EDF Luminus NV in deze projectzone nauw samen voor de realisatie van het windpark. De vergunningaanvraag van EDF Luminus NV wordt ingediend op gemeentelijk niveau”.

In de project-MER-screening, rubriek 9, wordt gesteld: “De windturbines worden gebundeld met het bestaande windpark UGent/SPE ten zuiden van het projectgebied. In lijnopstelling wordt er nog een 3e windturbine ontwikkeld door EDF luminus NV waarmee de windturbines uit onderhavige vergunning gebundeld worden”.

De studies in de lokalisatienota (bijlage H7) werden uitgevoerd voor windturbines met een rotordiameter van maximaal 122 meter en een tiphoogte van maximaal 206,5 meter.

Aan de aanvraag wordt een project-MER-screeningsnota toegevoegd omdat volgens de aanvrager het project onder bijlage III valt van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (hierna: project-MER-besluit): Energiebedrijven, rubriek i) “installaties voor de winning van windenergie voor de energieproductie (windturbineparken) (projecten die niet onder bijlage II vallen)” en er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn zodat geen milieueffectenrapport (hierna: MER) dient te worden opgesteld.

3.2. De percelen zijn volgens het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan Gentse en Kanaalzone gelegen in agrarisch gebied. Het zijn onbebouwde akkers en weilanden.

De percelen situeren zich op 220 meter aan de zuidzijde van de spoorlijn Brussel - Gent en op 220 meter aan de noordzijde van de E40 ter hoogte van de drie bestaande windturbines aan de zuidzijde van diezelfde autosnelweg.

Aan de noordzijde van de genoemde spoorlijn bevindt zich het bij ministerieel besluit van 9 november 1994 als monument beschermde kasteel De Bueren (Kasteel van Kwatrecht) aan de Kalverhagestraat 1 - 3 te Melle op ongeveer 550 meter van de windturbines.

3.3. Tijdens het openbaar onderzoek worden dertien bezwaren ingediend, onder meer door de verzoekende partijen.

3.4. Bij besluit van 13 augustus 2015 verleent de deputatie de milieuvergunning voor de exploitatie van de windturbines, onder algemene, sectorale en volgende bijzondere voorwaarden:

- de maximale hoogte van de windturbines mag niet meer dan 186 meter bedragen;
- inzake de effectieve plaatsing van de windturbines dienen de Lambert 72-coördinaten (X, Y, Z) doorgegeven te worden aan Belgocontrol;

- maatregelen inzake brandveiligheid dient in overleg en volgens de richtlijnen van de plaatselijke brandweer te gebeuren.

3.5. Tegen deze beslissing dienen onder meer de verzoekende partijen bestuurlijk beroep in bij de Vlaamse regering. Zij voeren onder meer aan dat een MER noodzakelijk is aangezien er sprake is van een windturbinepark van zes windturbines.

3.6. In het kader van de beroepsprocedure wordt advies verleend door: het Agentschap voor Natuur en Bos (hierna: ANB) (voorwaardelijk gunstig), het directoraat-generaal Luchtvaart (voorwaardelijk gunstig), de dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen (voorwaardelijk gunstig), het Vlaams Energieagentschap (gunstig), de afdeling Gebieden en Projecten van Ruimte Vlaanderen (gunstig), de afdeling Milieuvergunningen (ongunstig), de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie (ongunstig).

3.7. Met het thans bestreden besluit van 25 februari 2016 verklaart de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw de beroepen gedeeltelijk gegrond. Aan de bestreden milieuvergunning wordt een bijzondere voorwaarde toegevoegd door de toevoeging van de perceelsnummers 675L, 674 A en 672 F.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Excepties

4. Eerste verzoeker brengt zijn belang bij het beroep in verband met het “verblijf- en werkklimaat” en de tweede verzoekende partij, waarvan eerste verzoeker gedelegeerd bestuurder is, met haar maatschappelijk doel en de realisatie ervan, in het domein De Bueren dat door hen in 2008 werd aangekocht en dat een waardevermindering ondergaat door het vergunde project. Zij houden slagschaduw- en lichthinder, geluidshinder, trillingen, verstoring van de populatie en het leefgebied van de vleermuizenkolonie in de ijskelder van het domein

De Bueren, schade aan het vogelbestand in en rondom het domein, schade aan de waterhuishouding, visuele hinder, luchtvervuiling en toename van veiligheidsrisico's door de vergunde windturbines voor.

5. De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen. Eerste verzoeker toont zijn periodiek verblijf in het kasteel De Bueren niet aan en zijn voornemen zich er te gaan vestigen is hypothetisch. Er is geen sprake van onmiddellijke nabijheid gelet op de afstand van 800 meter tot de windturbines. De uiteenzetting van de hinderaspecten is louter theoretisch. Het kasteel De Bueren is buiten de buitenste contourlijn van 39 dB(A) gelegen. Geluidshinder, schade aan de waterhuishouding, hinder van slag- en mastschaduw en hinder van fijn stof worden niet aangetoond. Er is geen persoonlijk nadeel wat de veiligheid van vleermuizen en het vogelbestand en de veiligheidsrisico's betreft. Eerste verzoeker heeft geen belang als bestuurder van de tweede verzoekende partij. Visuele hinder vloeit voort uit de stedenbouwkundige vergunning en is niet aannemelijk omdat er reeds windturbines staan aan de overzijde van de E40. Het belang dat steunt op het niet kunnen uitvoeren van de stedenbouwkundige vergunning is geen rechtmatig voordeel en houdt geen verband met de finaliteit van de milieuvergunning. Het vertegenwoordigen van de buurtbewoners geldt als een onontvankelijke actio popularis. Uit niets kan worden afgeleid dat de door de tweede verzoekende partij opgesomde maatschappelijke doelen enige uitwerking of verwezenlijking zouden krijgen op het domein De Bueren. Haar maatschappelijke zetel is in Gent gelegen.

6. De tussenkomende partij betwist eveneens het belang van de verzoekende partijen die niet aannemelijk maken dat zij bovenmatige hinder zullen hebben van de exploitatie van het windturbineproject. Eerste verzoeker woont niet op het kasteeldomein en de tweede verzoekende partij heeft er haar maatschappelijke zetel niet. Zij tonen de aangevoerde hinder niet aan.

7. De verzoekende partijen wijzen er op dat hun bestuurlijk beroep door het Vlaamse Gewest ontvankelijk werd verklaard. Zij ondervinden nadelen door het ontbreken van een project-MER. Zij derven "omgevingskwaliteit met

impact op het domein De Bueren [...] op 500 meter”. De visuele impact heeft niet louter te maken met de stedenbouwkundige vergunning. De afstand vanaf het kasteel zelf is circa 800 meter tot WT2 en circa 690 meter tot WT1; aan de zuidelijke rand van het domein bedraagt de afstand amper 567 meter tot WT2 en slechts 350 meter tot WT1. Tentoonstellingen en ontmoetingen met klanten kunnen nog plaatsvinden maar de kwaliteit van deze evenementen zal dalen. Het domein De Bueren vormt een geheel met het achterland, waarin dan de (industriële) windturbines zullen oprijzen. Voor de tweede verzoekende partij komt dit neer op een derving van de rendabiliteit en kwalitatieve omgeving, die bijdraagt tot de realisatie van de statutaire doelstellingen. Het gaat om een klasse 1-inrichting en dus om een evidente milieu-impact. Voorts kan ook met een occasionele of toevallige verblijfplaats rekening worden gehouden. Het kasteel is verblijfplaats en één van de werkplaatsen van eerste verzoeker die eveneens huurder is van een aantal percelen. De verwerende partij toont niet aan dat de slagschaduw geen hinder zou opleveren. Eerste verzoeker is naakte eigenaar en de tweede verzoekende partij is vruchtgebruiker van de percelen sectie D, nrs 0395E, 0395C, 0390, 0391A, 0393, 0389A en 0392C (kasteel, vijvers, omliggende grachten en gronden). De waardevermindering ervan is aannemelijk.

8. De verwerende partij werpt in de laatste memorie nog op dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij zeker nadeel zullen ondervinden van de exploitatie van de windturbines. Zij stelt dat het landschap tussen de windturbines en het kasteel De Bueren verstoord wordt door de druk bereden opgehoogde spoorlijnverbinding zodat weinig sprake is van een open agrarisch landschap en dat de begroeiing op de eigendom van de verzoekende partijen het de facto onmogelijk maakt om te genieten van dit landschap.

9. De verzoekende partijen antwoorden in hun laatste memorie dat de spoorlijn “zich [bevindt] op een bedding van geschat 20 à 25 keer lager dan de windturbines (de taluds zijn geschat een 7 à 10 m. hoogte boven het maaiveld)”.

Beoordeling

10. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de eerste en tweede verzoekende partij respectievelijk blote eigenaar en vruchtgebruiker zijn van onder andere het kasteel met park, huis, vijver, enzovoort.

Daaruit blijkt ook dat eerste verzoeker er een verblijf- en werkplaats op nahoudt en dat er een verband bestaat tussen het vruchtgebruik en het maatschappelijk doel van de tweede verzoekende partij.

11. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973 kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de afdeling bestuursrechtspraak worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang. De verzoekende partij moet doen blijken van het rechtens vereiste, rechtstreeks, persoonlijk, zeker en actueel belang bij de gevraagde vernietiging.

Om van een benadeling of van een belang te doen blijken bij de nietigverklaring van de milieuvergunning, moet de verzoekende partij aantonen of minstens aannemelijk maken dat zij hinder of nadeel kan ondervinden door de exploitatie van de betrokken inrichting. Anderzijds moet wie meent dat de verzoekende partij niet het vereiste belang heeft, aantonen dat zij geen of hoogstens slechts een verwaarloosbare hinder kan ondervinden door de exploitatie. Opdat van een voldoende belang sprake zou zijn, moet niet worden aangetoond dat de hinder onaanvaardbaar is.

De afstand tussen de woon- of verblijfplaats van de verzoekende partij en de plaats waar de hinder zijn oorsprong vindt, geldt als een belangrijk objectief criterium. De weging van het objectief gegeven van de afstand tussen de vergunde inrichting en de omgeving van de verblijf- en werkplaats van de verzoekende partij hangt af van de concrete gegevens van de zaak, inzonderheid van de aard en de kenmerken van de vergunde inrichting.

12. Blijkens de bestreden beslissing bedraagt de maximale tiphoogte van de vergunde windturbines 186 meter en is de afstand tot “het beschermd dorpsgezicht Kasteel de Bueren of het kasteel van Kwatrecht [circa] 550 m van het windturbinepark” en kan “de impact ten aanzien van het landschap als eerder beperkt [...] worden ingeschat”. Het is in de voormelde concrete omstandigheden die bepaald worden door de hoogte van en de afstand tot de windturbines met impact op het landschap en het overwegend open karakter van het landschap tussen het kasteel en de windturbines, aannemelijk dat de verzoekende partijen hinder kunnen ondervinden van de exploitatie ervan.

De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

13. De verzoekende partijen voeren aan:

“Schending van art. 30 bis Vlarem-I en van art. 1.2.1 par. 2 van het DABM 05 04 1995.

Schending van art. 8 en art. 16 Decreet Natuurbehoud van 21 oktober 1997 en de bijlagen ivm specifiek beschermde diersoorten.

Schending van het soortenbesluit vlaamse regering van 15 mei 2009, in het bijzonder artikel 10 en de bijlagen van het Soortenbesluit.

Schending van art. 11 van het milieuvergunningsdecreet en van art. 17 van het Vlarem I.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het voorzorgsbeginsel en ‘beginsel van preventief handelen’ als beginselen minstens verplichtingen van (een) behoorlijk bestuur en van een behoorlijk en duurzaam milieubeleid.

Schending van art. 10 en 11 Grondwet (het gelijkheidsbeginsel).

Schending van de formele motiveringsplicht vervat in art. 2 en 3 van de Motiveringswet, van art. 52,3° van het Vlarem-I en van de materiële motiveringsplicht.

[...]”.

De verzoekende partijen voeren aan dat twee belangrijke stukken, het monitoringsplan en de geluidssimulatie, pas aan het dossier werden toegevoegd na het openbaar onderzoek. De bestreden beslissing bevat geen bijzondere voorwaarden om het menselijk en/of natuurlijk leefmilieu te beschermen. De minister kon niet op goede gronden beslissen dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt. Artikel 30bis van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: Vlarem I) vereist een “hoog” beschermingsniveau. Er zijn aanzienlijke milieueffecten te verwachten en er is geen zekerheid omtrent de impact van geluiden en trillingen onder andere op parkgebied, bosgebied en natuurgebied. Het is kennelijk onverantwoord windturbines te vergunnen in een seizoenstrekroute voor vogels (20.000 trekvogels waaronder zeldzame vogelsoorten). Er werd geen rekening gehouden met de verstoring van de bovenloop van de Vuntebeek, de kwetsbaarheid van vleermuizen met een overwinteringsplaats op ongeveer 450 meter, de nadelige impact op stand- en broedvogels. Er worden bovendien geen bijzondere voorwaarden opgelegd.

De verzoekende partijen stellen onder meer dat monitoring een na- en geen voorzorg is, een studie en geen maatregel die de natuurschade voorkomt. Zij verwijzen naar de Vlaamse risicoatlas vogels-windturbines die de projectzone aanduidt als een risicogebied klasse 2, de beoordeling “significant negatief” in het plan-MER bij het provinciaal RUP, de studie vermeld in het advies van ANB die aantoont dat het projectgebied een kerngebied is voor doortrekkende vogelsoorten en de beroepsargumenten van de vleermuizenwerkgroep Natuurpunt Oost-Vlaanderen.

14. De verwerende partij repliceert dat de twee toegevoegde documenten het openbaar onderzoek niet schenden, dat de verzoekende partijen zich niet gegrond kunnen steunen op een beweerde schending van het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen, dat de hinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt en dat de verzoekende partijen geen

onaanvaardbare hinder aantonen. Wat betreft de natuurtoets verwijst de verwerende partij naar de motieven omtrent de niet significante versmalling van de migratiecorridor, naar het feit dat rekening werd gehouden met de vogelsoorten en de aanwezige amfibieën, en naar de studie van Grontmij waarvan het aanbevolen monitoringsplan werd opgenomen in de bestreden beslissing. Wat betreft de bovenloop van de Vuntebeek verwijst zij naar de watertoets en stelt zij dat de verzoekende partijen niet aantonen dat vermijdbare schade zou ontstaan. Wat betreft de aanwezigheid van vleermuizen tonen de verzoekende partijen niet aan dat de beoordeling foutief zou zijn, foutieve gevolgtrekkingen zouden zijn getrokken uit de gegevens of dat kennelijk onredelijk zou zijn geoordeeld. In de bestreden beslissing wordt expliciet aangeduid welke maatregelen kunnen worden genomen om vermijdbare schade te voorkomen. Met adviezen uit de procedure in eerste administratieve aanleg moet geen rekening worden gehouden. De opportuniteit van de bestreden beslissing komt noch de verzoekende partijen noch de Raad van State toe. Artikel 16 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna: natuurbehouddecreet) vereist niet dat de opgesomde maatregelen uit de bestreden beslissing in het kader van de natuurtoets dienen te worden opgelegd als bijzondere voorwaarden. Voor een compensatieplicht ten aanzien van biologisch waardevol gebied duiden de verzoekende partijen geen rechtsgrond aan. De schending van het besluit van de Vlaamse regering van 15 mei 2009 met betrekking tot soortenbescherming en soortenbeheer (hierna: soortenbesluit) wordt onvoldoende uitgewerkt. Het voorzorgsbeginsel kan niet worden ingeroepen om verdere studies inzake laagfrequente en infrasonen geluiden te eisen en voor het discriminerend aspect wordt geen rechtsgrond aangegeven.

15. De tussenkomenende partij antwoordt dat het openbaar onderzoek niet wordt geschonden omdat de toegevoegde stukken het voorwerp van de aanvraag niet wijzigen. Het voorzorgsbeginsel is niet geschonden omdat er geen risico bestaat op ernstige en onherstelbare schade. Het “hoog beschermingsniveau van mens en milieu” in artikel 30bis, § 2, 7°, van Vlarem I slaat op de milieuvergunningvoorwaarden en niet op de motivering van de

“aanvaardbaarheid van de hinder”. In verband met artikel 16 van het natuurbehouddecreet verwijst zij naar rechtspraak van de Raad van State. Wat betreft de toepassing van artikel 10 van het soortenbesluit tonen de verzoekende partijen geen betekenisvolle verstoring aan. Er geldt een ruimtelijke voorrangsclausule op basis waarvan de verbodsbepalingen uit het soortenbesluit geen handelingen onmogelijk mogen maken die bestemmingsconform zijn.

16. De verzoekende partijen dupliceren dat de toegevoegde documenten voldoende belangrijke elementen inhouden om de risico's op geluidshinder en natuurschade alsook de te nemen maatregelen, adequaat te kunnen inschatten. De beginselen in artikel 1.2.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) zijn bij de milieuvergunningverlening dienstig en bindend. Het voorzorgsbeginsel werd door de Raad van State reeds als zelfstandige grond tot vernietiging aanvaard, ook inzake windturbines. Artikel 30bis, § 2, 9°, van Vlarem I verplicht in de bestreden beslissing minstens formeel te motiveren hoe een hoog niveau van milieubescherming kan worden gewaarborgd. De verzoekende partijen tonen wel aan dat de bovenloop van de Vuntebeek zou kunnen verdrogen. De bestreden beslissing is “een quasi negatie van de natuurzorgplicht ten aanzien van vleermuizen”. Bovendien zijn zelfs de via het monitoringsplan als milderend voorgestelde maatregelen niet eens als “voorwaarden” van de exploitatie in de beslissing opgenomen. Artikel 16 van het natuurbehouddecreet vereist wel degelijk dat de in de bestreden beslissing opgesomde maatregelen als bijzondere voorwaarden worden opgelegd.

17. De verwerende partij stelt in haar laatste memorie dat met vermijdbare schade, schade wordt bedoeld “die als het ware slechts ‘op redelijke wijze’ vermijdbaar is”. Het is de meest oostelijke nieuwe windturbine die geen deel uitmaakt van de bestreden vergunning “die een belangrijk deel inneemt van de migratiecorridor”. De vaststelling dat er impact is maakt daarom nog niet dat de schade vermijdbaar is. De verwerende partij kon redelijkerwijze vaststellen dat de schade “als onvermijdbaar moet worden beschouwd” zodat een verder onderzoek

naar de eventuele voorzorgsmaatregelen zich niet opdrong. Niettemin wordt in de bestreden beslissing verwezen “naar onderzoeks- en voorzorgsmaatregelen die kunnen worden genomen met betrekking tot zowel avifauna als vleermuizen”.

18. De tussenkomende partij argumenteert in haar laatste memorie dat artikel 16 van het natuurbehouddecreet niet zo ruim mag worden geïnterpreteerd dat de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid tot een gebonden bevoegdheid wordt herleid door maatregelen op te moeten leggen bij de minste vorm van schade. De verzoekende partijen hebben ten andere geen belang bij het middel aangezien zij niet aantonen hinder te zullen hebben door het ontbreken van maatregelen ter bescherming van de avifauna.

19. De verzoekende partijen antwoorden in hun laatste memorie dat zij reeds hebben aangetoond belang te hechten aan het behoud van de natuurwaarden van het kasteeldomein en van de omgeving en dat de tweede verzoekende partij daarvoor niet milieu- of natuurbescherming in haar statutaire doelen hoeft te hebben opgenomen.

Beoordeling

20. De verzoekende partijen beschikken in de door hen omschreven concrete omstandigheden over het rechtens vereiste belang bij dit specifieke middel. Er anders over oordelen zou er ten andere op neerkomen dat enkel natuurbeschermende personen in een ontvankelijk annulatieberoep de schending van de natuurtoets door de vergunningverlenende overheid zouden kunnen opwerpen terwijl eenieder het grondrecht heeft op de bescherming van een gezond leefmilieu die onder meer wordt geboden door de natuurtoets in artikel 16 van het natuurbehouddecreet.

21. Artikel 16, § 1, van het natuurbehouddecreet luidt:

“In het geval van een vergunningsplichtige activiteit, draagt de bevoegde overheid er zorg voor dat er geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan

‡AEKSJAADA-BDEJDJT‡

door de vergunning of toestemming te weigeren of door redelijkerwijze voorwaarden op te leggen om de schade te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen”.

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat met “vermijdbare schade” wordt bedoeld: “die schade die kan vermeden worden door de activiteit op een andere wijze uit te voeren (bvb. met andere materialen, op een andere plaats, ...)”. Onvermijdbare schade is dan “de schade die men hoe dan ook zal veroorzaken, op welke wijze men de activiteit ook uitvoert” (Parl.St. VI. Parl. 2001-02, nr. 967/1, p. 17).

Uit het bestreden besluit, of minstens uit de stukken van het dossier, moet blijken dat de vergunningverlenende overheid de haar door voormeld artikel opgelegde zorgplicht is nagekomen.

Overeenkomstig de aangehaalde bepaling, dient elke overheid die wordt gevat door een vergunningsaanvraag er zorg voor te dragen dat door het opleggen van voorwaarden of het weigeren van de vergunning er geen vermijdbare schade aan de natuur ontstaat.

22. De bestreden beslissing bevat een motivering inzake de “natuurtoets”.

De bestreden beslissing overweegt dat de projectzone gesitueerd is in risicoklasse 2 door de ligging in een seizoenstrekroute en binnen de 5 km bufferzone rond het pleistergebied “Zeeschelde Dendermonde-Gent” op circa 1,2 km van de projectzone, waardoor de windturbines een (maximale) barrièrewerking zullen hebben. Eveneens dat een impact kan worden verwacht op de vleermuizen die in de omgeving foerageren omdat de kans op aanvaring reëel is.

De bestreden beslissing overweegt dat de bijkomende sterfte van vogels ten gevolge van het windturbinepark ten opzichte van de natuurlijke sterfte

van 0,5% tot 1% matig negatief is en beschouwt bijgevolg “de verwachte impact van het windpark op vogels als aanvaardbaar”.

De bestreden beslissing overweegt dat ANB aanneemt dat er geen significante effecten worden verwacht op de avifauna maar dat door de ligging van de windturbines in de seizoenstrekroute het aangewezen is dat het aantal eventuele aanvaringsslachtoffers wordt gemonitord, dat met betrekking tot de impact op de vleermuizen het programmeren van de windturbines noodzakelijk is om ze gedurende de aangegeven tijdstippen stil te zetten, dat een sensor in de gondel kan worden geïnstalleerd om de vliegbewegingen van vleermuizen rond de rotorbladen te detecteren om de windturbine stil te leggen “op de momenten dat er effectief vleermuizen rond de windturbine worden vastgesteld”, en dat een monitoring van de vogelslachtoffers moet gebeuren bij de windturbines.

23. Door in de bestreden beslissing na te gaan of de sterfte van vogels en vleermuizen al dan niet significant is en bijgevolg al dan niet aanvaardbaar is, wordt aan de “vermijdbare” schade een kwalitatief of kwantitatief criterium verbonden waardoor aan de voorzorgsplicht in artikel 16 van het natuurbehouddecreet verzaakt wordt. Wanneer de overheid nochtans vaststelt dat er door een activiteit (exploitatie) vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan, dan dient zij daaraan, bij vergunningverlening, de voorzorgsmaatregelen vast te knopen onder de vorm van voorwaarden die deze schade kunnen voorkomen, dan wel beperken of, indien dit niet mogelijk is, herstellen. Uit de bestreden beslissing blijkt geen onderzoek naar dergelijke maatregelen. Het “monitoren” van eventuele aanvaringsslachtoffers omwille van de ligging in een seizoenstrekroute, en het volgen van een monitoringsplan, kan dan wel relevantie hebben voor de natuurschadeverplichting van vergunninghouders in het kader van artikel 14 van het natuurbehouddecreet, maar doet niet af aan de vaststelling dat de bestreden beslissing artikel 16, § 1, van het natuurbehouddecreet schendt. De maatregelen in de bestreden beslissing met betrekking tot de impact op de aanwezige vleermuizensoorten, worden bovendien niet dwingend in de vergunning opgelegd waardoor niet gewaarborgd wordt dat de exploitatie kan plaatsvinden zonder

vermijdbare schade. Of de beperking van de hoogte van de windturbines tot 186 meter een invloed kan hebben op de aanvaringskansen werd niet onderzocht.

Het middel is gegrond.

B. Derde middel

Standpunt van de partijen

24. De verzoekende partijen voeren aan:

“Schending van het project-MER-besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004, in bijzonder van art. 1 en art. 2 en van de bijlage II, punt 3.i). Schending van art. 1, 43° en van art. 5 van het Vlarem-I (in hoofdorde), wegens het ontbreken van een project-milieueffectenrapport of van een gemotiveerd verzoek tot ontheffing ervan en goedgekeurd door de dienst MER.

Schending van art. 2 en art. 4 van de project-MER richtlijn 2011/92/EU van 13 december 2011 alsook van de bijlagen II (punt 3.i). Schending van het principe van de gemeenschapstrouw en de voorrang van het Europees recht.

Schending van art. 1.1.2 par. 1 DABM en van art. 4.3.1 en art. 4.3.2 par. 1 (ivm de eigenlijke MER-plicht in hoofdorde) en van art. 4.3.2. par. 2 tot par. 4 van het Decreet Algemene Milieubepalingen van 5 april 1995 (hierna ook ‘DABM’)

Schending van de bijlage III, punt 3.i) van het BVLR 10 december 2004 en van art. 4 lid 3 en van de bijlage III van de voormelde project- MER- richtlijn (in meer ondergeschikte orde).

Schending van het Besluit Vlaamse Regering van 1 maart 2013 inzake de nadere regels van de project-MER-screening (B.S. 29.04.2013) en van de bijlagen II en de bijlage III (eveneens in ondergeschikte orde).

Schending van art. 52,3^o Vlarem-I.

Onwettigheid van de beslissing van de gemeente Melle d. 25 februari 2015 waarbij de milieuvergunningaanvraag volledig en ontvankelijk verklaard werd (art. 159 Gw.).

Er werd geen informatievergadering gehouden (schending van art. 11 milieuvergunningsdecreet en van art. 18 van het Vlarem -I)

Schending van de formele motiveringsplicht vervat in art. 2 en 3 van de Motiveringswet.

Schending van de materiële motiveringsplicht”.

Zij betogen dat bij de milieuvergunningaanvraag een project-MER of minstens een verzoek tot ontheffing diende te worden gevoegd in

toepassing van de artikelen 1 en 2 en van bijlage II, punt 3, i), van het project-MER-besluit en artikel 4 van richtlijn 2011/92/EU van 13 december 2011 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten en van de bijlage II (punt 3.i) omdat het te dezen gaat om een project van vier windturbines of meer die een aanzienlijke invloed uitoefenen of kunnen uitoefenen op een bijzonder beschermd gebied. Het betreft immers een aanvraag die deel uitmaakt van een windturbinepark van 4 of zelfs 6 exemplaren. De twee windturbines moeten in elk geval samen worden gezien met windturbine 3 nabij Mariagaard en met de 3 bestaande windturbines aan de overkant van de E40. Er is kennelijk sprake van een milieutechnische eenheid. Bepaalde bijzonder beschermde gebieden, meer bepaald het bosgebied op circa 450 meter, het beschermd monument kasteel De Bueren en het natuurgebied op 800 meter, kwamen niet aan bod in de aanvraag, noch in de bestreden beslissing. Daarbij komt dat niet werd geantwoord op de grief in het beroepschrift over het ontbreken van een project-MER terwijl er wel degelijk aanzienlijke milieueffecten kunnen zijn. De aanvraag bevat kennelijk onjuiste of onvolledige gegevens aangezien het bosgebied (Geersbos) op 450 meter niet in de studie werd betrokken en de afstanden tot natuurgebieden niet kloppen, de effecten van trillingen niet in aanmerking werden genomen, evenmin als de effecten op de gezondheid en op het bestaande landschap of het onroerend erfgoed, het zeer negatieve effect op fauna wegens de ligging in een seizoenstrekroute voor (ook zeldzame) vogels, de natuurtoets zich enkel toespitst op trekvogels en niet op standvogels, schade aan vleermuispopulatie wordt veronachtzaamd, de effecten op waterbronnen niet werden onderzocht wat voor de hand ligt wegens de ligging in de bovenloop van de Vuntebeek waar een hoge grondwatertafel aanwezig is, niet werd nagegaan of grondwaterbemaling nodig is door het uit te stellen naar het stadium van de uitvoering van de werken, en verschillende selectiecriteria vermeld in bijlage II van het DABM niet werden overlopen (zoals de cumulatie met andere projecten). De verzoekende partijen wijzen in dit verband ook nog op onder meer geluids- en slagschaduw hinder. Zij besluiten dat de bestreden beslissing “behept [is] met machtsoverschrijding doordat [zij steunt] op deels verkeerde deels kennelijk onvolledige gegevens in de

project-MER-screeningsnota. Op die basis kon de verwerende partij niet rechtsgeldig beslissen dat de project-MER-screeningsnota voldoende is. [...] Er zijn in alle redelijkheid wel aanzienlijke milieueffecten mogelijk en er diende dan ook een project-MER opgesteld vooraleer over deze aanvraag [...] te kunnen beslissen”.

25. De verwerende partij repliceert dat het middel uitgaat van de premisse dat de vergunde inrichting, bestaande uit twee windturbines, een milieutechnische eenheid vormt met de reeds bestaande drie windturbines aan de overzijde van de E40 te Gontrode en de windturbine 3 gepland te Mariagaard. WT3 is hoe dan ook van ondergeschikt belang, zodat ze niet meegerekend kan worden en de windturbines aan de overkant van de E40 vertonen een louter visuele samenhang met de aangevraagde windturbines. Er is hoe dan ook geen sprake van een milieutechnische eenheid. De verzoekende partijen tonen niet aan dat de nadelen die de windturbines kunnen veroorzaken in samenhang moeten worden beoordeeld met de andere windturbines die zich in de buurt bevinden. Verder wordt niet aangetoond dat de windturbines een aanzienlijke invloed hebben of kunnen hebben op een bijzonder beschermd gebied. In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat de vergunde inrichting gelegen is op 450 meter van een bosgebied en 700 meter van een natuurgebied, en dat uit de natuurtoets blijkt dat er geen aanzienlijke invloed te verwachten valt. Elk project zal wel een invloed hebben op omliggend gebied maar de verzoekende partijen motiveren niet waarom deze invloed als aanzienlijk te beschouwen valt. Het standpunt van de verwerende partij met betrekking tot de beroepsgrievan van de verzoekende partijen kan worden afgeleid uit het gegeven dat zij het besluit van de deputatie niet heeft hervormd en de aanvraag niet als onontvankelijk heeft verworpen wegens het gebrek aan opmaak van een project-MER. De verzoekende partijen zetten niet uiteen hoe foutieve gegevens in stukken voorgelegd door de exploitant tot “machtsoverschrijding” zouden kunnen leiden, noch tonen zij een motiveringsgebrek ter zake aan.

26. De tussenkomenende partij repliceert dat het project betrekking heeft op slechts twee windturbines en bovendien niet gelegen is binnen één van de aangeduide bijzondere beschermdde gebieden. Het valt dus onder de “Bijlage III-projecten” waarbij een screeningsnota volstaat. In het licht van de MER-screeningsplicht wordt meer dan voldoende informatie gegeven omtrent de te verwachten milieueffecten. De afstand van de windturbines tot de omliggende gebieden wordt ook zeer uitgebreid besproken in de lokalisatienota. Relevante informatie omtrent de MER-plicht kan ook via andere bronnen gegeven worden. De verzoekende partijen tonen niet aan waarom de bestaande windturbines, samen met de bestreden windturbines, als één project of een milieutechnische eenheid zouden moeten worden beschouwd. Zij tonen ook niet aan dat de aanvraag een aanzienlijke invloed kan hebben op een bepaald bijzonder beschermd gebied. De tussenkomenende partij heeft in de lokalisatie en de passende beoordeling een uitgebreid onderzoek gevoerd naar de effecten op de natuurwaarden. Uit dit onderzoek is gebleken dat er geen aanzienlijke effecten zijn. Ook de effecten op het landschap worden als beperkt ingeschat. Evenmin werd de formele motiveringsplicht wat betreft het beantwoorden van de grieven in het beroepschrift geschonden. De verzoekende partijen brengen geen concrete gegevens aan over “aanzienlijke milieueffecten”.

27. De verzoekende partijen dupliceren in verband met het begrip “milieutechnische eenheid” dat er ruimtelijk sprake is van een cluster en dat er materiële samenhang is, dat het niet de bedoeling kan zijn via “salami”-techniek alles zodanig op te splitsen dat er geen project-MER dient opgemaakt spijts de bundeling en clustering een feit én een doel is, dat het niet aan hen is om concreet aan te tonen op welke milieuaspecten van de “bijzonder beschermdde gebieden” zoals natuurgebied en bosgebied de twee windturbines een aanzienlijke invloed kunnen hebben, en dat ondanks de lokalisatienota er leemtes zijn.

28. De verwerende partij en de tussenkomenende partij stellen nog in hun respectieve laatste memories dat uit de bestreden beslissing niet volgt dat er sprake zou zijn van een milieutechnische eenheid of dat er voldaan is aan de

eerste voorwaarde in punt 3.i), tweede gedachtestreepje, van bijlage II bij het project-MER-besluit. Er is geen geografische, operationele of materiële samenhang tussen de windturbines.

Beoordeling

29. Voor de vraag aan welk type milieueffectrapportage de aanvraag moet worden onderworpen, is het zaak te weten welke windturbines relevant zijn voor de inschatting van de milieueffecten. In het kader van de milieueffectrapportage ligt de nadruk immers op het zich al dan niet voordoen van “aanzienlijke milieueffecten”, inbegrepen de “cumulatieve effecten” die worden veroorzaakt door nog uit te voeren en/of reeds uitgevoerde projecten samen, hetgeen niet noodzakelijk samenvalt met of beperkt is tot het voorwerp van de vergunning(saanvraag). Zo wordt vermeden dat bepaalde drempels voor de toepassing van de “milieueffectrapportering” niet worden gehaald doordat projecten die samen aanzienlijke milieueffecten kunnen teweegbrengen, worden opgesplitst in kleinere projecten.

30. Inzake energieverstrekking door windturbines houdt dit bijvoorbeeld in dat, met het oog op het vaststellen van de drempelwaarden bepaald in de bijlagen van het project-MER-besluit, wordt nagegaan in hoeverre (de activiteiten van) de onderscheiden windturbines onderling interfereren en in welke mate effecten elkaar overlappen en versterken zoals blijkt uit de “handleiding windturbines” van de dienst milieueffectrapportage van LNE. Indien er sprake is van (relevante) cumulatieve effecten dient het geheel van de betrokken windturbines als vertrekpunt genomen te worden voor het bepalen van de toepasselijke bijlage van het project-MER-besluit en de vorm van milieueffectrapportering die van toepassing is.

31. Te dezen rijst de vraag of de bestaande drie windturbines aan de overkant van de E40 en de vergunde windturbine WT3 van de NV EDF Luminus samen met de bestreden (twee) windturbines een “windturbinepark” vormen en

mede bepalen aan welke drempelwaarden omschreven in de bijlagen van het project-MER-besluit, het project voldoet. De tussenkomen partij meent dat het project bestaat uit twee windturbines dat onder bijlage III van het project-MER-besluit valt. Ook de verwerende partij stelt dat er geen sprake is van een milieutechnische eenheid en dat noch de windturbine van de NV EDF Luminus, noch de windturbines aan de overkant van de E40 mee in aanmerking moeten worden genomen voor het bepalen van de vorm van milieueffectrapportage waaraan het project moet worden onderworpen.

32. De visie van de verwerende partij en de tussenkomen partij wijkt af van het administratief dossier en de bestreden beslissing. Vooreerst zet de aanvrager in de milieuvergunningaanvraag en lokalisatienota (waar de screeningsnota naar verwijst) zelf uiteen dat de aanvraag moet worden beschouwd als samenhangend met de aanvraag van de NV EDF Luminus voor één windturbine (WT3) en dat de windturbines worden beschouwd als een “uitbreiding van het bestaande windpark ‘Proefhoeve’ op de site van Melle van de UGent”. In de screeningsnota antwoordt de aanvrager bevestigend op de vraag “wordt de impact op het milieu vergroot door de aanwezigheid van die andere projecten?”, verwijzend naar de projecten “windpark UGent/SPE - windturbine EDF Luminus NV (in aanvraag)”. Wat betreft de drie windturbines aan de overzijde van de E40 stelt men op grond van de lokalisatienota vast dat er interferentie is op zijn minst wat betreft geluidshinder en hinder uit slagschaduw. De aanvrager vermeldt in de screeningsnota dat “de geluidsimpact van de windturbines [...] cumulatief gerekend [is] met het bestaande windpark UGent/SPE en de windturbine van EDF Luminus NV” en verder dat er “cumulatieve effecten [worden] verwacht voor geluid en slagschaduw”.

33. De milieueffectrapportage houdt in dat, zoals blijkt uit de definitie ervan in het DABM, in een MER “de te verwachten gevolgen voor mens en milieu in hun onderlinge samenhang op een systematische en wetenschappelijk verantwoorde wijze worden geanalyseerd en geëvalueerd, en aangegeven wordt op welke wijze de aanzienlijke milieueffecten vermeden, beperkt, verholpen of

gecompenseerd kunnen worden”. Het kan niet de bedoeling zijn om projecten op te splitsen wanneer de effecten op mens en milieu van de reeds bestaande en/of vergunde projecten kunnen worden vergroot door de exploitatie van het beoogde project. In dat geval moeten die beoogde, vergunde en/of bestaande exploitaties met het oog op de milieueffecten als een geheel worden behandeld. Concreet betekent dat dat niet alleen met de effecten van de bestreden twee windturbines los van de rest rekening kan worden gehouden maar dat ook de cumulatieve effecten van deze twee windturbines en van de drie bestaande windturbines aan de overkant van de E40 en van de vergunde windturbine van de NV EDF Luminus in ogenschouw moeten worden genomen.

34. In de bestreden beslissing wordt ten andere overwogen dat de bestreden windturbines aansluiten enerzijds bij een derde nieuwe windturbine (WT3) en anderzijds bij 3 bestaande windturbines, “dat bijgevolg een windpark zou worden gerealiseerd bestaande uit 6 windturbines bestaande uit telkens 3 windturbines” en “dat in de lokalisatienota steeds de cumulatieve impact van het totale windpark is beoordeeld”.

35. Uit wat voorafgaat volgt dat dit windturbinepark bestaande uit zes windturbines het voorwerp moet zijn van het onderzoek naar het bestaan van al dan niet aanzienlijke milieueffecten.

36. De verzoekende partijen voeren aan dat een screening in dit geval niet volstond maar dat een MER diende te worden opgesteld of minstens een ontheffing moest worden verkregen.

37. Uit wat voorafgaat blijkt dat het project beantwoordt aan de vereiste van “4 windturbines of meer”, zoals bepaald in bijlage II, 3, i), van het project-MER-besluit. Om onder bijlage II van het project-MER-besluit te ressorteren, moet eveneens sprake zijn van “het zich voordoen of zich kunnen voordoen van aanzienlijke effecten op bijzonder beschermde gebieden”.

Artikel 1, 4°, van het project-MER-besluit bepaalt:

“4° bijzonder beschermde gebieden: als bijzonder beschermde gebieden met betrekking tot dit besluit worden de volgende gebieden beschouwd:

- a. de speciale beschermingszones overeenkomstig het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- b. een gebied aangeduid overeenkomstig de Conventie van Ramsar inzake watergebieden van internationale betekenis;
- c. een beschermd duingebied of voor het duingebied belangrijk landbouwgebied zoals aangegeven ter uitvoering van het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen;
- d. natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;
- e. bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, overstromingsgebieden, agrarische gebieden met ecologisch belang of ecologische waarde en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen op plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;
- f. een beschermd cultuurhistorisch landschap, stads- of dorpsgezicht, monument of archeologische site;
- g. de waterwingebieden en bijhorende beschermingszones type I en II vastgesteld ter uitvoering van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer;
- h. het Vlaams Ecologisch Netwerk overeenkomstig het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- i. een volgens een plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan vastgesteld erfgoedlandschap”.

38. De verzoekende partijen voeren onder andere aan dat er geen rekening werd gehouden met het bosgebied op 450 meter afstand van WT1 (Geersbos), noch met de aanzienlijke invloed op het beschermd monument kasteel De Bueren op 550 meter afstand en dat de in de screeningsnota vermelde afstand van 1.600 meter tot een natuurgebied feitelijk niet correct is.

39. In de bestreden beslissing wordt vermeld dat de windturbines gelegen zijn op circa 450 meter van een bosgebied, op circa 500 meter van een parkgebied en op circa 700 meter van een natuurgebied.

40. Een natuur- en bosgebied en een beschermd monument behoren tot de categorie “bijzonder beschermde gebieden” zoals bepaald in bijlage II van het project-MER-besluit juncto artikel 1, 4°, van het project-MER-besluit.

41. Uit het dossier blijkt niet dat werd onderzocht of het windturbinepark een aanzienlijke invloed uitoefent of kan uitoefenen op het bijzonder beschermd gebied (natuur- en bosgebied). Aldus blijkt evenmin dat de verwerende partij in rechte en feite (impliciet) kon aannemen dat het vergunde project valt onder bijlage III van het project-MER-besluit, waarvoor een screening volstond, nog daargelaten of zij zorgvuldig heeft kunnen besluiten dat het project geen aanzienlijke milieueffecten kan teweegbrengen.

42. Wat betreft het beschermd monument kasteel De Bueren, wordt in de screeningsnota als volgt geantwoord op de vraag waarom de effecten op het bestaande landschap of het onroerend erfgoed niet aanzienlijk zijn: “nabij het projectgebied komen geen beschermde dorps- of stadsgezichten voor. Gezien het merendeel van deze beschermde monumenten en dorpsgezichten op voldoende afstand (> ca. 550 m) gelegen zijn tot het projectgebied, worden hier weinig effecten verwacht. (zie bijlage H7 Lokalisatienota hoofdstuk 11)”. In de lokalisatienota leest men (hoofdstuk 10): “Het bovenstaand beschermd erfgoed bevindt zich op relatief ruime afstand tot het windturbinepark en/of wordt er van afgeschermd door bestaande infrastructuren. Uitzondering hierop vormt het beschermd dorpsgezicht Kasteel de Bueren of kasteel van Kwatrecht dat relatief nabij (ca. 550m) het windturbinepark gelegen is. [...]”.

Uit de bestreden beslissing blijkt aldus dat evenmin werd onderzocht of het windturbinepark een aanzienlijke invloed uitoefent of kan uitoefenen op het “bijzonder beschermd gebied” kasteel De Bueren (beschermd monument).

43. Hoewel, bovendien, de verzoekende partijen in hun administratief beroepsschrift hebben uiteengezet waarom het project als windturbinepark bestaande uit zes turbines, volgens hen niet louter screeningsplichtig maar wel MER-plichtig was en dit uitvoerig hebben toegelicht, moet worden vastgesteld dat het bestreden besluit geen enkele overweging bevat in verband met de MER-plicht. De bestreden beslissing geeft aldus, met schending van de motiveringsplicht, niet te kennen waarop het oordeel steunt dat het project toch geen aanleiding geeft of kan geven tot “aanzienlijke” milieueffecten of dat een MER-screening toch volstaat.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 25 februari 2016 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 13 augustus 2015, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Eneco Wind Belgium voor het exploiteren van een windmolenpark, gelegen aan de Geerbosstraat te Melle, gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd mits toevoeging van een bijzondere voorwaarde.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partijen.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vier oktober tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys